

Dosarul nr. 3ra-934/18

Prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău (jud: M. Murguleț)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Simciuc, I. Țurcan, I. Cotruță)

Î N C H E I E R E

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nedelcu Ilie și Nedelcu Tatiana, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Nedelcu Ilie împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Eșanu Nicolae cu privire la accesul la informație și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 02 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de Nedelcu Ilie și a fost menținută hotărârea din 01 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 16 august 2016 Nedelcu Ilie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Eșanu Nicolae cu privire la accesul la informație și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 27 iunie 2016 s-a adresat cu o cerere prealabilă către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, care a fost înregistrată sub nr. N-1610/16.

A menționat că, în data de 28 iulie 2016 a primit răspuns din partea pârâtului în formă scrisă cu nr. 03/1638, însă din care reiese că pârâtul nu i-a satisfăcut solicitarea.

Reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 277 Cod de procedură civilă, art. 1 alin. (1) și (2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 și art. 11 alin. (1) pct. 1) al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000.

A solicitat, obligarea pârâtului să prezinte informația veridică privind dreptul lui la realizarea activității de avocat conform licenței pe care o deține, repararea solidară a prejudiciului moral și material în sumă de 327154 lei, cauzat în urma punerii obstacolelor în activitatea sa în calitate de avocat pe cauze civile, contravenționale și penale, precum și în apărarea intereselor cetățenilor la orice etapă a urmăririi penale și în procuratură.

Prin hotărârea din 01 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca nefondată.

La 16 noiembrie 2016, Nedelcu Ilie și Nedelcu Tatiana au declarat apel împotriva hotărârii din 01 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

Prin încheierea din 11 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost restituită cererea de apel declarată de Nedelcu Tatiana, din motiv că a fost depusă de o persoană care nu este în drept să declare apel.

Prin decizia din 02 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel declarată de Nedelcu Ilie și a fost menținută hotărârea din 01 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

Pentru a decide astfel, prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluțiile adoptate pe prevederile art. 3, art. 16 alin. (1), art. 25 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 16 alin. (1), art. 8 alin. (1) din Legea cu privire la petiționare nr. 190 din 19 iulie 1994.

În acest sens instanța de apel a reținut că, la cererea adresată în data de 27 iunie 2016 către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Nedelcu Ilie a primit răspunsul nr. 03/1638 din 28 iulie 2016, iar ultimul nu poate pretinde ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens după dorința personală, stabilirea răspunsului fiind atribuită exclusiv autorității publice competente.

Prin urmare, reieșind din faptul că răspunsul autorității publice este unul legal, instanța de apel a considerat că prima instanță just a ajuns la concluzia de a respinge acțiunea înaintată.

Totodată, instanța de apel a constatat că apelantul în cererea de apel nu a făcut referire la fondul cauzei și nici nu a invocat careva argumente ce ar combate concluziile primei instanțe.

Referitor la drepturile procedurale a reclamantului-apelant, Curtea de Apel Chișinău a considerat că acestea nu au fost încălcate, deoarece la materialele cauzei există citarea legală a acestuia.

La 23 mai 2018, Nedelcu Ilie și Nedelcu Tatiana au declarat recurs împotriva deciziei din 02 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

În acest sens, recurenții au criticat soluția instanței de apel și a primei instanțe, referindu-se la imparțialitatea judecătorilor la examinarea cauzei.

Recurenții au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei pentru rejudecare la Curtea de Apel Bălți.

La 21 iunie 2018, Nedelcu Ilie și Nedelcu Tatiana au declarat recurs împotriva deciziei din 02 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea dispozițiilor judecătorești și remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, recursul este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Nedelcu Ilie în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Nedelcu Ilie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale

specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În privința recursului declarat de către Nedelcu Tatiana, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, în conformitate cu art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Astfel, în conformitate cu art. 430 Cod de procedură civilă, sunt în drept să declare recurs părțile și alți participanți la proces; martorul, expertul, specialistul, interpretul și reprezentantul, cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce li se cuvine.

Prin urmare, din conținutul normei enunțate se deduce că legea procesual civilă a stabilit expres subiecții titulari ai dreptului de a declara recurs împotriva actelor de dispoziție judecătorești.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, Nedelcu Tatiana nu deține calitatea de parte sau participant la procesul dat, în virtutea cărei ar fi îndreptățită să declare recurs împotriva actului de dispoziție emis de către instanța de apel în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată a lui Nedelcu Ilie împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Eșanu Nicolae cu privire la accesul la informație și repararea prejudiciului material și moral.

Or, prin încheierea din 11 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost restituită cererea de apel declarată de Nedelcu Tatiana, din motiv că a fost depusă de o persoană care nu este în drept să declare apel, încheiere care de altfel nu a fost contestată.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Nedelcu Ilie și Nedelcu Tatiana.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), c), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Nedelcu Ilie și Nedelcu Tatiana, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva